

عنوان مقاله:

وضعیت تعارض کشاورزان با حیات وحش در استان مازندران

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 12، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مژگان اسداللهی - گروه تنوع زیستی و مدیریت اکوسیستم ها، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

فراهم احمدزاده - گروه تنوع زیستی و مدیریت اکوسیستم ها، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

حسین محمودی - گروه کشاورزی اکولوژیک، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در حال حاضر یکی از مهم ترین معضلات کشاورزان و دامداران استان مازندران، تعارض با حیات وحش است که منجر به آسیب های گوناگونی از جمله خسارات جانی و مالی (تلفات دام و محصولات کشاورزی) برای انسان و خطر انقراض برای حیات وحش در نتیجه-کشتارحیات وحش از سوی کشاورزان زیان دیده می شود. تعارض میان انسان و حیات وحش می تواند منجر به دلسردی کشاورزان از فعالیت های کشاورزی و دامداری شده و نرخ مهاجرت از روستا به شهر و هم چنین نرخ انقراض حیات وحش را افزایش دهد. برای مدیریت کارآمد تعارض، نیاز به شناسایی حضور واقعی تعارض، نوع، اندازه و شدت آن است. بر همین اساس، پژوهش حاضر، با مطالعه بر روی ۲۰۰ کشاورز و دامدار در استان مازندران با استفاده از پرسشنامه و مصاحبه حضوری در ۷ ایستگاه (کجور، هزارجریب، دودانگه، چهارباغ، تنکابن، آمل و بابل)، نشان می دهد که اکثر آن ها (جز ۱۹ نفر) به نوعی در تعارض با حیات وحش قرار دارند. نتایج نشان داد که بیش ترین تخریب محصولات کشاورزی (برنج ۹۱ درصد، غلات ۹۵/۹ درصد، درختان ۵۲/۹ درصد، صیفی جات و سبزیجات ۸۶ درصد) توسط گراز و بیش ترین تلفات دام (گوسفند ۸۴/۳۴ درصد، بز ۶۶/۸ درصد، گاو ۵۶/۸ درصد) توسط حمله گرگ است. اطلاعات حاصل از این پژوهش در رابطه با شناسایی گونه های پر تعارض با کشاورزان و دامداران می تواند در مدیریت تعارض میان انسان و حیات وحش با تمرکز بر روی نوع گونه و نوع محصولات مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

تعارض انسان، حیات وحش؛ مدیریت حیات وحش؛ کشاورزی؛ مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302712>

